

men det forekommer mig dog, at det ikke er et ubethdeligt Spørgsmaal, her er Tale om, naar man seer hen til, at man maa være beløvet paa, at man ogsaa i de andre Kjøbstæder og i lignende Tilfælde i Fremtiden maa komme til at følge de samme Regler. Det er ikke noget ubethdeligt Num, her er Tale om at give fri, og hvad det Num, der er omtalt i Lovens § 1, angaaer, forekommer det mig rettest, at dette Num fik en Begrænsning med Hensyn til visse Quadratalen, som skulle være frie. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg ikke videre skal gaae ind paa, da jeg ikke har taget Ordet for at modarbejde nærværende Udkast. Det, som nærmest har foranlediget mig til at begjære Ordet, er for at udtale det særdeles Unskelige i, at den ærede Minister endnu i denne Session vilde komme med en Lov til Ordningen af hele dette Byggesforhold. Jeg troer neppe, at der findes Noget, som mere trænger til en Reform end dette Forhold. Det er vel sandt, at det ikke er til synderlig Nytte at have bestemte forefrevne Lovregler, naar de ikke overholdes, men jeg troer dog, at turde sige, at de gjældende Bestemmers Uensigtsmæssighed og Uthdelighed er noget Skylt i, at Skatteforholdet med Hensyn til Bygningsafgiften er blevet saa complet forvasket, som det er, idetmindste paa de Stæder, som jeg er bekendt. Jeg troer, det er tildeels af Mangel paa klare og bestemte Lovregler med Hensyn til disse Forhold, at denne Afgift nu er saa ulige og tildeels ubilligt fordeelt, som Tilfældet er, og det vilde derfor være meget ønskeligt, om den høitærede Minister med det Allersørste kunde fremkomme med et Udkast til Ordning af dette Forhold. Det er uregteligt og høist ubehageligt Hverv at sætte en Mand i Skat, naar man er i Tvivl om, at man derved gjør Manden Ret og Loven Skyld, og efter den Præcis, der nu i mange Aar har uvilket sig efter de givne Regler for Bygningsafgiftens Paaligning, er det næsten en Umulighed at vide, hvad der er det Rette, og jeg vil derfor henstille til den ærede Minister, om det ikke var muligt, at han endnu i denne Session kunde fremkomme med et Forslag om Ordningen af dette Forhold, da det er paatrængende nødvendigt.

Indenrigsministeren: Med den sidste ærede Taler er jeg aldeles enig i, at Bygningsafgiftens Ordning i høi Grad trænger til Reform; men jeg troer, at han hender saameget til dette Forhold, at han maa vide, hvor overmaade vanskeligt og omfattende et Arbejde det er. Hvis Forholdene blive dertil, vil jeg maaskee til næste Session komme frem med et Forslag, der ordner dette Forhold. Jeg er ialfald kommen hertil med den Tanke, at det skulde være en af de første Reformers, der skulde komme frem; men det er umuligt, at det kan ske i denne Session.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Man gik derefter over til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: 1ste Behandling af Udkast til Lov om Anlæg af Sporveje og Benyttelse af Locomotiver uden Anbringelse af Spor.*

Tung: Det forekommer mig, at det er risikabelt at give en Lov i Retning som den her i Udkast foreliggende; jeg troer, at den vil forstyrre den offentlige Veifred, som vi hidtil have haft, og jeg antager neppe, at man kan kjøre med Heste paa en Vej, hvor et saadant Locomotiv susende og brusende farer forbi. Man seer jo saaledes med unge Heste, at man neppe kan faae dem forbi meget mindre Ojenstande, og hvorledes skulde man da faae dem forbi et Locomotiv? For et saadant Kjøretøi med sirlige Hale maatte man, naar man kom kjørende paa Veien, være nødsaget til at kjøre til Siden paa Rabatten, og i saa Tilfælde risikere at komme i Veigrøften. Veiene ere jo ikke byggede i den Hensigt, at de skulle befares paa den Maade; de maatte da være ganske anderledes anlagte. Hvorvel saadanne mindre Locomotiver ikke ville have en saa bethdelig Vægt som dem, vi kjende, ville de dog vist være altfor svære til at køres af vore Chausseer, saa-

*) Lovudkastet findes i Anhang A Sp. 633 og følg.